

عنوان مقاله:

تحلیل اثر هندسه دوربرگردان ها در میزان تصادفات (مطالعه موردی: شهر سنندج)

محل انتشار:

فصلنامه جاده، دوره 26، شماره 97 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سید شهاب حسینی نسب - گروه مهندسی عمران، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

رافع رحیمی - شرکت ملی گاز ایران، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

استفاده از دوربرگردانها به عنوان یکی از روشهای مدیریت دسترسی و تسهیل روانی حرکت به طور وسیعی در کشور ایران از اواخر سال 82 گسترش یافت که در آن تقاطعات چراغ دار به دوربرگردان تبدیل شدند. دوربرگردان هایی که در شهر سنندج اجرا شده اند به طور عمده در معابر بزرگراهی دورن شهری قرار دارند. هدف از اجرای طرح، کاهش تاخیر و افزایش ظرفیت روانی رانندگان بوده است. این پایان نامه به مطالعه تاثیر این دوربرگردانها بر ایمنی تردد می پردازد. در این تحقیق از روش های آماری قدرتمند جهت تحلیل ایمنی استفاده شده و طی آن ده تقاطع چراغ دار در سنندج که به دوربرگردان تبدیل شده اند، نتایج این تحقیق در رابطه با هندسه دوربرگردان ها نشان می دهد که به طور متوسط 10 درصد افزایش عرض دوربرگردان باعث کاهش 2/2 درصدی تصادفات فوتی، 7/4 درصد تصادفات جرحی، 81/4 درصد تصادفات خسارتی و 18/5 درصد تصادفات کاهشی می گردد. همچنین افزایش 10 درصدی فاصله از تقاطع، باعث کاهش 6/0 درصدی تعداد تصادفات فوتی، 7/2 درصد تصادفات جرحی، 81/1 درصد تصادفات خسارتی و 05/2 درصد تصادفات کاهشی می گردد. همچنین افزایش 10 درصدی ترافیک متوسط روزانه، باعث افزایش 62/1 درصدی تصادفات فوتی، 54/1 درصد تصادفات جرحی، 95/1 درصد تصادفات خسارتی و 05/2 درصد تصادفات کاهشی می گردد. در نهایت پارامتر سرعت متوسط مسیر اصلی نیز مورد بررسی قرار گرفت و نتایج نشان داد افزایش 10 درصدی سرعت باعث افزایش ناچیز و نزدیک به صفری برای تعداد تصادفات می گردد که از لحاظ آماری بی اهمیت است.

کلمات کلیدی:

دوربرگردان، تقاطع چراغ دار، تحلیل ایمنی، بیزین تجربی، مدل سازی تصادفات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/874093>

